

— Ο όρος «βόρεια περιοχή» αναφέρεται στην περιοχή της Κυπριακής Δημοκρατίας στην οποία η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο.

Εμποδίζει η αναστολή εφαρμογής του κοινοτικού κεκτημένου στη βόρεια περιοχή, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου 10 της Πράξεως Προσχωρήσεως του 2003 της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση δικαστήριο κράτους μέλους να αναγνωρίσει και να εκτελέσει απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας που εδρεύει στην υπό κυβερνητικό έλεγχο περιοχή σχετικά με ακίνητο της βόρειας περιοχής, όταν μια τέτοια αναγνώριση και εκτέλεση ζητείται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾ (ΕΕ L 12, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 44/2001), που περιλαμβάνεται στο κοινοτικό κεκτημένο;

2) Παρέχει το άρθρο 35, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001 το δικαίωμα ή υποχρεώνει δικαστήριο κράτους μέλους να αρνηθεί την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεως που εξέδωσαν δικαστήρια άλλου κράτους μέλους σχετικά με ακίνητο σε περιοχή του τελευταίου κράτους μέλους στο οποίο η κυβέρνηση αυτού του κράτους μέλους δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο. Ειδικότερα, μια τέτοια απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 22 του κανονισμού 44/2001;

3) Είναι δυνατόν απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους που εδρεύει στην περιοχή αυτού του κράτους στην οποία η κυβέρνηση αυτού του κράτους ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο, σχετικά με ακίνητο σ' αυτό το κράτος σε περιοχή όπου η κυβέρνηση αυτού του κράτους μέλους δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο, να μην αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί βάσει του άρθρου 34, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001 λόγω του ότι, στην πράξη, η απόφαση δεν μπορεί να εκτελεσθεί εκεί που βρίσκεται το ακίνητο, παρά το ότι η απόφαση είναι εκτελεστή στην υπό κυβερνητικό έλεγχο περιοχή του κράτους μέλους;

4) Όταν

— έχει εκδοθεί κατά του εναγομένου ερήμην απόφαση,

— ο εναγόμενος κίνησε διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου προελεύσεως αμφισβητώντας την ερήμην απόφαση, αλλά,

— η ανακοπή δεν ευδοκίμησε κατόπιν πλήρους και δίκαιης ακρόασεως λόγω του ότι αυτός απέτυχε να προβάλει βάσιμη άμυνα (που είναι αναγκαία βάσει της εθνικής νομοθεσίας για την αναστολή μιας τέτοιας αποφάσεως),

μπορεί ο εναγόμενος αυτός να αντιταχθεί στην εκτέλεση της αρχικής ερήμην αποφάσεως ή της αποφάσεως επί της ανακοπής,

βάσει του άρθρου 34, παράγραφος 2, του κανονισμού 44/2001, λόγω του ότι τα εισαγωγικά της δίκης έγγραφα δεν του επιδόθηκαν εγκαίρως και κατά τρόπον ώστε να μπορεί να αμυνθεί πριν την έκδοση της αρχικής ερήμην αποφάσεως; Θα διέφερε η κατάσταση αν η ακρόαση συνεπαγόταν μόνον εξέταση της άμυνας του εναγομένου κατά της αγωγής;

5) Ποιοι παράγοντες ασκούν επιρροή κατά την εκτίμηση του κριτηρίου του άρθρου 34, παράγραφος 2, του κανονισμού 44/2001, αν δηλαδή «το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο είχε επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο εγκαίρως και κατά τρόπον ώστε να μπορεί να αμυνθεί;» Ειδικότερα:

(α) Όταν με την επίδοση τέθηκε υπόψη του εναγομένου όντως το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, ασκεί επίδραση η συνεκτίμηση των πράξεων (ή παραλείψεων) του εναγομένου ή των δικηγόρων του μετά την επίδοση;

(β) Ποια επίδραση θα έχει η συγκεκριμένη συμπεριφορά του ή οι δυσχέρειες, που αντιμετώπισε ο εναγόμενος ή οι συνήγοροι του;

(γ) Ασκεί επίδραση το γεγονός ότι ο συνήγορος του εναγομένου μπορούσε να δηλώσει παράσταση προτού εκδοθεί η ερήμην απόφαση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 12, σ. 1.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-423/07)

(2007/C 297/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Kukovec και M. Canal Fontcuberta, abogada)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να περιλάβει στα προς παραχώρηση έργα με την προκήρυξη παραχωρήσεως και τη συγγραφή ειδικών διοικητικών ρητρών για την ανάθεση δημοσίου έργου για την κατασκευή, συντήρηση και εκμετάλλευση των συνδέσεων του αυτοκινητοδρόμου A-6 με τη Σεγονία και την Άνιλα, καθώς και για τη συντήρηση και εκμετάλλευση του τμήματος Villalba-Adanero του ίδιου αυτοκινητοδρόμου, έργα τα οποία ανατέθηκαν εκ των υστέρων, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 11, παράγραφοι 3, 6, 7, 11 και 12, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ (¹), καθώς και τις αρχές της Συνθήκης ΕΚ, και ειδικότερα την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Δυνάμει του βασιλικού διατάγματος 1724/1999, της 5ης Νοεμβρίου, το Ministerio de Fomento [Υπουργείο Ανάπτυξης] ανέθεσε μια σύμβαση δημόσιου έργου για την κατασκευή, συντήρηση και εκμετάλλευση των εξής τμημάτων αυτοκινητοδρόμου με διόδους: αυτοκινητόδρομος με διόδους A-6, σύνδεση με τη Σεγονία, και αυτοκινητόδρομος με διόδους A-6, σύνδεση με την Άνιλα, καθώς και για τη συντήρηση και εκμετάλλευση από το 2018 του αυτοκινητοδρόμου με διόδους A-6, στο τμήμα του Villalba-Adanero. Στο πλαίσιο της αναθέσεως του έργου αυτού ανατέθηκαν και πολλά άλλα που δεν είχαν ανακοινωθεί, αξίας μεγαλύτερης από τη συνολική αξία των έργων που περιλήφθηκαν στην προκήρυξη και που βρίσκονται εν μέρει εκτός της γεωγραφικής περιοχής την οποία αφορούσε η ανάθεση.

Αφενός, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη το άρθρο 3 της οδηγίας 93/37 και, κατά συνέπεια, το άρθρο 11, παράγραφοι 3, 6, 7, 11 και 12 της ίδιας οδηγίας, καθόσον ανέθεσε έργα χωρίς προηγούμενη προκήρυξη. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι όλα τα προς ανάθεση έργα θα έπρεπε να έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 93/37.

Αφετέρου, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπήρχε καμιά ένδειξη ούτε στην προκήρυξη ούτε στη συγγραφή ειδικών διοικητικών ρητρών που δημοσιεύθηκαν, η οποία να επιτρέπει στους μειοδότες να υποβάλουν προσφορές για έργα σε τμήματα εκτός των συνδέσεων του αυτοκινητοδρόμου με διόδους A-6 με την Άνιλα και τη Σεγονία όπως αυτές που ανατέθηκαν στη συνέχεια. Για τον λόγο αυτόν, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι ισπανικές αρχές παρέβησαν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον δέχθηκαν μια προσφορά που παρέκκλινε προδήλως από τις βασικές προδιαγραφές που είχαν οριστεί με την δημοσιευθείσα προκήρυξη και τη δημοσιευθείσα συγγραφή ειδικών διοικητικών ρητρών.

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, ΕΕ L 199, σ. 54.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court στις 14 Σεπτεμβρίου 2007 — Mark Horvath κατά Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Υπόθεση C-428/07)

(2007/C 297/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Mark Horvath

Καθού: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος έχει δημιουργήσει ένα σύστημα διοικητικής αποκέντρωσης, στο πλαίσιο του οποίου οι κεντρικές κρατικές αρχές διατηρούν εξουσίες προκειμένου να ενεργούν στο σύνολο της επικράτειας του κράτους μέλους για να εξασφαλίζουν την εκπλήρωση των βάσει του κοινοτικού δικαίου υποχρεώσεων του κράτους μέλους αυτού, σε σχέση δε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (¹) (στο εξής: κανονισμός του Συμβουλίου):

α) Μπορεί ένα κράτος μέλος να περιλαμβάνει απαιτήσεις που αφορούν τη συντήρηση των ορατών μονοπατιών δημόσιας χρήσης στις προδιαγραφές του των ορθών γεωργικών και περιβαλλοντικών συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 5 και του παραρτήματος IV του κανονισμού 1782/2003 του Συμβουλίου;